

Sygn. akt IC 2290/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. W.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w S.**

o zapłatę 10 189,51 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda W. W. kwotę 7 189,51 zł (siedem tysięcy sto osiemdziesiąt dziewięć złotych 51/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 6 035 zł od dnia 1 czerwca 2015 roku i od kwoty 1 154,51 zł od dnia 17 listopada 2015 roku;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 660,33 zł (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt złotych 33/100) tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje uiszczyć stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 633,97 zł (sześćset trzydzieści trzy złote 97/100) tytułem wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód W. W. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 10 189,51 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, w tym opłaty sądowej od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 952 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 17 lutego 2015 r. w miejscowości N. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego doznał obrażeń ciała. Wskazał, że sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, która uznała swoją odpowiedzialność i w toku postępowania likwidacyjnego przyznała mu kwotę 1 500 zł tytułem zadośćuczynienia odmawiając wypłaty wyższej kwoty oraz zwrotu kosztów poniesionego leczenia.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana przyznała, że wypłaciła powodowi kwotę 1 500 zł uznając przy tym, że jest ona adekwatna do rozmiaru doznanej przez powoda krzywdy, zakwestionowała nadto roszczenie o odszkodowanie. Wskazała, że o adekwatności wypłaconego zadośćuczynienia świadczy fakt, że leczenie powoda nie było długotrwałe ani szczególnie intensywne, zaś

doznane obrażenia nie mają charakteru nieodwracalnego. Ponadto, zdaniem pozwanej, korzystanie przez powoda z prywatnych usług medycznych było leczeniem ponadstandardowym, które powód winien pokryć z własnych środków, skoro nie podjął próby leczenia w ramach NFZ.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lutego 2015 r. w miejscowości N. doszło do wypadku komunikacyjnego z udziałem powoda, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Okoliczność bezsporna.

Po wypadku, tego samego dnia, powód udał się do (...)S.A. w P., gdzie stwierdzono u niego skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa, zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego, doraźnie zażywanie środków przeciwbólowych i kontrolę w poradni neurochirurgicznej. W związku z odczuwanymi dolegliwościami powód leczył się w poradni neurochirurgicznej i chirurgii urazowo - ortopedycznej, korzystał z pomocy lekarza neurologa i psychologa oraz został skierowany na zabiegi fizjoterapeutyczne, które odbył w dniach 10 - 23.04.2015 r., 01 - 15.06.2015 r. i 03 - 14.08.2015 r. Lekarze specjaliści zalecili nadto powodowi terapię farmakologiczną.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 12
- wyniki badań radiologicznych - k. 13 - 15
- informacje dla lekarza kierującego z 04.03.2015 r. - k. 16, 18
- skierowanie do poradni diagnostycznej - k. 17
- skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne - k. 19, 20, 24, 30
- zaświadczenia z 30.04.2015 r., 15.06.2015 r. i 24.08.2015 r. - k. 22, 26, 31
- historie zdrowia i choroby pacjenta - k. 23, 29,
- wizyta lekarska z 17.07.2015 r. - k. 27
- zaświadczenie z 19.03.2015 r. - k. 32

W związku z podjętym leczeniem oraz dojazdem do placówek medycznych powód poniósł wydatki w kwocie 1 006,74 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) - k. 33
- faktura VAT nr (...) - k. 34
- obliczenie kosztów dojazdu - k. 35

Po wypadku powód pozostawał na zwolnieniu lekarskim od 18 lutego do 17 marca 2015 r. i w tym okresie utracił zarobek w wysokości 182,77 zł.

Dowód:

- zaświadczenie o utraconym wynagrodzeniu pracownika - k. 41

Do chwili obecnej powód odczuwa skutki wypadku z 17 lutego 2015 r. w postaci dolegliwości bólowych. Powód zmuszony był też zrezygnować z dotychczas wykonywanej aktywności fizycznej - gry w piłkę nożną w lokalnych klubach i treningów na siłowni. Odczuwane dolegliwości oraz występujące po wypadku obawy przed jazdą samochodem negatywnie wpłynęły na pracę powoda, który jest kierowcą samochodu ciężarowego. Przed wypadkiem powód nie miał problemów zdrowotnych.

Dowód:

- zeznania powoda - k. 123 verte - 124

W wyniku wypadku powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa odcinka szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo - torebkowego skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (ustalonym w oparciu o pkt J 89a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2002 r. nr 234 poz. 1974 j. t.). Doznane przez powoda urazy przez kilka tygodni po zdarzeniu mogły utrudniać mu wykonywanie niektórych czynności życia codziennego oraz obniżać ogólną sprawność organizmu. Bezpośrednio po wypadku odczuwane dolegliwości bólowe były znaczne, obecnie mają mniejsze natężenie i ograniczają się do występujących okresowo bóli ze strony odcinka szyjnego kręgosłupa i parestezji kończyn górnych. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, jednak przebyte urazy mogą w przyszłości przyspieszyć rozwój zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa i powodować okresowe nasilenie dolegliwości. W przyszłości nie powinny pojawić się inne urazy poza już ujawnionymi.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. - k. 170 - 173.

Pod względem neurologicznym stwierdzono u powoda stan po urazie kręgosłupa szyjnego bez uszkodzenia struktur nerwowych. Doznane w czasie kolizji urazy nie pozostawiły u powoda trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Funkcje kręgosłupa są prawidłowe i nie powodują ograniczenia w wykonywaniu codziennych czynności życiowych, pracy zawodowej, korzystania z aktywnych form rozrywki i rekreacji. rokowania co do stanu zdrowia powoda są dobre.

Dowód:

- opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii J. S. - k. 131 - 132

- opinie uzupełniające biegłej sądowej z zakresu neurologii J. S. - k. 156 - 157, 176 - 177, 199

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyjęła swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z 17 lutego 2015 r. i przyznała powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1 500 zł, odmawiając wypłaty dalszych kwot tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania.

Okoliczność bezsporna.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo polegało częściowemu uwzględnieniu tj. co do kwoty 7 189,51 zł.

W niniejszej sprawie bezsporną pozostawała kwestia zaistnienia w dniu 17 lutego 2015 r. wypadku komunikacyjnego z udziałem powoda, jak również odpowiedzialności strony pozwanej za jego skutki. Pozwana zakwestionowała jednak wysokość żądanej kwoty zadośćuczynienia oraz zasadność przyznania powodowi odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów leczenia wskazując, że wypłacone dotychczas zadośćuczynienie zrekompensowało w całości doznaną powodowi krzywdę.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był przepis art. 444 § 1 k.c., który stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Zgodnie zaś z art. 445 § 1 k.c. odwołującym się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Przy ocenie skutków zdrowotnych przedmiotowego zdarzenia Sąd posiłkował się zeznaniami powoda, zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną oraz opiniami biegłych sądowych z zakresu chirurgii - ortopedii i neurologii, przy czym istotny był zakres doznanych przez powoda obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na ich zdrowiu.

Zdaniem Sądu, zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja medyczna jest autentyczna i nie budzi wątpliwości co do jej treści, opinie biegłych są natomiast rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego oraz bezpośrednich badań powoda. Biegli w swoich opiniach wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość. Co do zeznań powoda, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, są one bowiem koherentne z treścią pozostałych materiałów dowodowych, niemniej jednak Sąd miał również na względzie, że niektóre dolegliwości oraz ich intensyfikacja uwarunkowane są subiektywnymi przekonaniem powoda.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że powód doznał w wypadku z 17 lutego 2015 r. urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Należy wskazać, że do chwili obecnej, mimo przebytej rehabilitacji, u powoda utrzymują się dolegliwości bólowe oraz parestezje kończyn górnych. Zdaniem Sądu, niewątpliwie następstwa przedmiotowego zdarzenia spowodowały u powoda zmianę jego dotychczasowego sposobu życia, wpłynęły negatywnie na stan zdrowia i ogólne samopoczucie, ze względu na ograniczenie w sferze zawodowej i prywatnej. O uciążliwości odczuwanych dolegliwości świadczy nie tylko opinia biegłego sądowego i dokumentacja medyczna powoda, ale również okoliczność, że poddał się niezwłocznie zabiegom rehabilitacyjnym oraz przebywał na zwolnieniu lekarskim, co niewątpliwie wpłynęło również na jego sytuację finansową.

O ile opinia biegłego z zakresu chirurgii - ortopedii nie była kwestionowana przez żadną ze stron, o tyle ustalenia zawarte w opinii biegłej z zakresu neurologii zostały zanegowane przez pełnomocnika powoda. Biegła ustaliła bowiem, że wskutek wypadku z dnia 7 lutego 2015 r. powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu. Jak wskazała biegła, okoliczność, że powód korzystał jednorazowo z konsultacji medycznej u lekarza neurologa nie świadczy o tym, że konsultacje te były konieczne, co więcej ich celem było zapewne wykluczenie poważnych pourazowych następstw zdrowotnych. Odczuwany przez powoda ból powypadkowy, nawet o ostrym nasileniu jest nieuchronnym następstwem każdego urazu i ma związek z pobudzeniem bodźców o dużej intensywności, nie zawsze świadczy jednak o uszkodzeniu struktur nerwowych. W przypadku powoda biegła, na podstawie przeprowadzonych bezpośrednich jego badań oraz dostępnej dokumentacji medycznej nie stwierdziła, by w wyniku wypadku doszło do jakichkolwiek urazów w sferze neurologicznej. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski zawarte w opiniach biegłej, uznając, że w sposób rzeczowy i konsekwentny odniosła się ona do zarzutów podnoszonych przez pełnomocnika powoda, nie pozostawiając wątpliwości co do braku następstw zdrowotnych pod względem neurologicznym.

Z powyższych względów powództwo podlegało jedynie częściowemu uwzględnieniu tj. w zakresie dotyczącym doznanego urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego i odczuwanych w związku z tym dolegliwości pod względem

ortopedycznym. Sąd uznał, że łączna kwota 7 500 zł zadośćuczynienia jest zasadna, adekwatna do doznanej przez powoda krzywdy i zrekompensuje mu odczuwane dolegliwości. Z tego też powodu, mając na uwadze, że powód otrzymał od strony pozwanej kwotę 1 500 zł, Sąd zasądził dodatkową sumę 6 000 zł.

Sąd uznał również za udowodnione i uzasadnione roszczenie w części dotyczącej odszkodowania. Z przedłożonych w sprawie dokumentów wynika, że powód w związku z podjętym leczeniem powypadkowym poniósł wydatki w łącznej kwocie 1 006,74 zł, na które składają się: zakup kołnierza ortopedycznego - 35 zł, konsultacja neurologiczna - 100 zł, koszty dojazdów do placówek medycznych celem konsultacji lekarskich i rehabilitacji - 871,74 zł. Pozostawanie przez powoda na zwolnieniu lekarskim skutkowało nadto utratą zarobku w wysokości 182,77 zł.

Orzekając o odsetkach, Sąd kierował się dyspozycją zawartą w przepisach art. 481 § 1 k.c., art. 455 k.c. oraz art. 14§1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 j.t. ze zm.). Powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 czerwca 2015 r., wskazał natomiast, że odszkodowania dochodzi wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności. Jak wynika z akt sprawy, roszczenie o zadośćuczynienie wraz z odszkodowaniem w części dotyczącej kwoty 35 zł zostało zgłoszone i przyjęte przez pozwaną w dniu 19 marca 2015 r., a zatem roszczenie stało się wymagalne już 19 kwietnia 2015r. Wobec powyższego, zgłoszone roszczenie w przedmiocie odsetek ustawowych od żądania zadośćuczynienia w kwocie 6000 zł oraz odszkodowania w kwocie 35 zł liczonych od dnia 1 czerwca 2015 r. było w pełni uzasadnione. Natomiast roszczenie o dalsze odszkodowanie w kwocie 1154,51 zł zostało zgłoszone dopiero w pozwie, którego odpis doręczono stronie pozwanej w dniu 16 listopada 2016r. Stąd odsetkowe ustawowej od tej części żądania należą się od dnia następnego tj. od dnia 17 listopada 2016r.

O kosztach orzeczono zgodnie z przepisem art. 100 k.p.c. Koszty poniesione przez obie strony, w tym wynagrodzenia pełnomocników, opłata sądowa od pozwu i należności z tytułu opinii wydanych przez biegłych sądowych opiewają na kwotę 6 677,97 zł. Mając na uwadze, że powód wygrał proces w 70,55% powinien zostać obciążony tymi kosztami w wysokości 1 966,67 zł. Skoro zaś koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 3 367 zł (opłata pozwu - 510 zł, koszty zastępstwa procesowego – 2 417 zł, zaliczka na poczet należności biegłego - 700 zł), to strona pozwana winna zwrócić powodowi należność w wysokości 1 660,33 zł.

Sąd obciążył również stronę pozwaną brakującymi kosztami sądowymi w wysokości 633,97 zł. Należy wskazać, że koszty opinii sporządzonych przez biegłych przewyższały kwotę zaliczki pobranej od powoda na tę czynności, wobec czego, należności biegłych zostały pokryte częściowo z wydatków Skarbu – Państwa Sądu Rejonowego w Kłodzku.